

Written by - இராகவன் -

Wednesday, 02 July 2014 00:22 - Last Updated Wednesday, 02 July 2014 00:38

ஈழத்து இலக்கியச் சமூகத்தில் மிகப் பெரும்பாலும் தோகை நபர்களின் அல்லது திரட்டு நபர்களின் வரலாறு அரிதானதாகும். இதற்கு இரண்டு பிரதான காரணங்களாக சமூகபுரட்சி காட்டமுடியும்.

- 1) தோகை நபரின் உருவாக்கத்திற்கான தடேல்
- 2) தோகை நபரின் உருவாக்கத்திற்கான சலேவா

கூறித்த திரட்டு நபர் உருவாக்கத்திற்கான தடேல் என்பது அந்நபர் உருவாக்கத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடும், அர்ப்பணிப்புணர்வும், முனைப்பும் இருந்தால் மட்டுமே சாதத்தியமாகக் கட்டியதென்று. நபர் உருவாக்கத்திற்கான சலேவென்பதும் ஒப்பீட்டளவில் மிக அதிகமானதென்று. எவ்வாறு வளியீட்டில் சலேவென்ப பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள முன்வந்தால் மட்டுமே இவ்வாறான நபர்கள் வளியெவ்வாறு சாதத்தியமாகும். இந்தப் பின்புலத்திலேயே அண்மையில் காங்கேயன் நீலகண்டன், சலேவத்தூரை சூதர்சன் ஆகியோரைப் பதிப்பாசிரியர்களாகக் கொண்டு வளியெவந்திருக்கும் “உட்புப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு - தவேபாகமும் மாணுடபாகமும்” எனும் திரட்டு நபர் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் சிறப்புற மிளிர்ந்த தமிழ்ச்சூடர் என வரலாற்றுக் கப்பலும் சிவசம்புப் புலவர் (1829-1910) யாழ்ப்பாணத்தின் வடமராட்சிப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் உட்புப்பிட்டியில் பெரும்பிரபு அரூளம் பலமுதலியார்க்கும் கதிராசிப்பிள்ளைக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவர் நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர்,

Written by - இராகவன் -

Wednesday, 02 July 2014 00:22 - Last Updated Wednesday, 02 July 2014 00:38

சமீபந் தபுலவர் ஆகியோரது மாணாக் கராய்ப் பயின்றவர் .

கவிமுதல் வராய் விளங்கிய இசையோங்கு தமிழாசிரியர் . ஈழத்து மரபுத் தமிழ்க் கல்வி மயிலவரூள் ஒருவர் . இலக்கணம் , இலக்கியம் , தத்துவம் , சமஸ்கிருதம் ஆகியவற்றுள் நற்புலமையுடையவராக விளங்கியவர் . 14 நூல்களின் வளமிகு உரையாசிரியர் . வாளபிமன் எனும் நாடகத்தை சமீபமடைபுத்தியவர் . சபிண்டி நாடக சங்காரம் முதலான கண்டன இலக்கியங்களையாத்தவர் . புராண படல மரபை வளப்படுத்தியவர் . சுவாமி விபுலாநந்தர் வழியே பெருகும் பலகலைக் கழகத் தமிழ்ப்புலமை மரபின் ஊற்றாயத் திகழ்ந்தவர் . 19 ஆம் நூற்றாண்டு தமிழ்க் கவிதை மரபில் அறுபதுக்கும் மறேபட்ட பிரபந்தங்களை 3000 ற்கும் மறேபட்ட பாடல்களில் யாத்து வளம் சரேத்த மதுரகவி. கீர்த்தனைகள் பலவும் தனிப்பாடல்களும் தந்த மருவசுவகை கவிஞர் . இழந்த கண்ணொளியை பாடி மீளப்பெற்ற அருட்கவிவாணர் .

ஈழத்திலும் அதற்கு அப்பாலுமான தலங்களையும் புரவலர்களையும் மட்டுமன்றி ஈழத்துத் தமிழ்ச்சமீக பண்பாட்டம் சங்களையும் கவிதையில் கொணர்ந்த இயற்புலவர் . ஈழம் , தமிழ்நாடு ஆகிய இருதளத்திலும் புலமையை நிலைநாட்டிப்புலமை பாலமாகவும் அமைந்தவர் . பிரபந்தக் கட்டமைப்பில் ஈழத்திற்கெனத் தனிமரபை ஆக்கியவர் . சவைத் தமிழ் மரபு, பிரபுத்துவம் , கிராமியம் , நவீனத்தின் சிறிது மினுக்கம் ஆகியவை தம் கவியில் சிறக்கவைத்த பாவநீது . கவித்துவ சாமரத்தியம் மிகுந்தவர் . சொல்லும் பொருளும் தொடவைககளும் சிறப்புற்று வர இனித்த கொழுதமிழ்க் கவிகள் சயெ்தவர் . யாப்பு இலக்கண அமைதி காத் து தமிழ்க் கவிதையைத் தந்தவர் என்றெல்லாம் சிறப்பித்துக் கிறப்பும் உடும்பிட்டி சிவசம்புப்புலவர் தயெ வங்களையும் தலங்களையும் பாடிய பக்திச் சுவைநனி சொட்டும் கவிதைகளை உள்ளடங்கிய தவேபாகம் சவைத்தையும் தமிழையும் தமிழ்ப்புலவர்களையும் தம் கொடையால் பாதுகாக்கும் புரவலர்களையும் பாடிய கவிதைகளை உள்ளடக்கிய மாணுடபாகம் எனுமிரு பகும்பாக இந்நூல் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது .

இத்தொகைநிலானது சிவசம்புப்புலவரது கவிதைகள் பற்றிய ஆய்வுக்கும் பொதுவாக தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றுக்கும் சிறப்பாக ஈழத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றுக்கும் முதன்மையானதாக அமைவதுடன் புலவரது கவிதைகள் பற்றிய தடேலில் ஈடும்புடும்வோருக்கும் ஈழத்தின் கவிதை வரலாறு குறித்து ஆய்வு சயெய் முறம்புடும்வோருக்கும் ஒரு சிறப்பான முதன்மை ஆதராமாகப் பயன்படும் . இதுதவிர 19 ஆம் நூற்றாண்டுகுரிய ஈழத்தின் சமீக பண்பாட்டு கலை மரபை அடையாளம் காட்டுவதோடு இந்நூற்றாண்டுகான ஈழத் தமிழ் நூல்கள் பலவற்றினதும் தோற்றப் பின்புலத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் இனங்கான உதவும் .

மலேும் இந்நூலில் தன்முனைப்பும் தடேலும் உள்ள பரோதனைப் பலகலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் ச. சுவரன் ,

Written by - இராகவன் -

Wednesday, 02 July 2014 00:22 - Last Updated Wednesday, 02 July 2014 00:38

“அருட்புலமகைகளமவோ சிவசம்புக கவியரசு : ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றின் சிவசம்புப் புலவர் கவிதை மரபு”, “சிவசம்புப் புலவர் கால ஆராய்ச்சி” எனும் மிரு தலபைப் புகளில் எழுதியுள்ள கட்டுரைகள் முக்கியமானவை. இவ்விரு கட்டுரைகளும் வாசக நிலைபட்ட நின்ற எழுதப்பட்ட உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பரமபாலான ஆய்வாளர்களிடம் வாசகநிலைபட்ட நின்ற ஆய்வுசெய்யும் பண்பு இரூப்பதில்லை. இந்நிலைபாடானது வாசகனுகும் ஆய்வாளனுகும் இடையிலொரு பாரிய இடவெளியை தோற்றுவிக்க ஏதுவாகின்றது. இவ்விடவெளியை சூதர்சன் நீக்கியுள்ளார். இது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டியதொன்று. இளநிலை ஆய்வாளன் என்ற நிலையில் இத்தொகை நபுலுருவாகக் கம்தொடர்பில் சூதர்சன் மறேகொண்ட உள்ள தடேலும், அதற்கான உழைப்பும், அர்ப்பணிப்புணர்வும் விதந்து போற்றத்தக்கதொன்று. ஞானம் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழில் இவரது தமிழ் ழ எழுச்சிப் பாடல்கள் குறித்த கட்டுரையை வாசித்தவர்கள் இதனை நன்கு உணர்த்திருக்க முடியும்.

சூதர்சன் மரபு இலக்கியங்களில் காட்டிவரும் அதே ஈட்பாட்டினை நவீன இலக்கியங்கள் மீதும் காட்டி வருபவர். இவர் தொழிற்புலத்தில் சாதியரீதியாக ஓடுககுதலுக்குள்ளாகி பல்வறே அழைத்தங்களுகு முகங்கொடுத்து சளகைக் காமல் போராடி மீண்டு வந்திருக்கிறார் என்பதும் இவ்விடத்தில் சூட்டிக் காட்டப்படவேண்டியதொன்று. பரோசிரியர் சிவத்தம்பி போன்றோரும் இவ்விதமான அழைத்தங்களுகு முகங்கொள்ள நரேந்திருக்கிறது. உண்மையில் சூதர்சன் போன்ற தன்முனைப்பும், தடேலும், வாசகநிலைபட்ட ஆய்வியல் நோக்கும், கற்பனாசக்தியும் கொண்ட இளம் ஆய்வாளர்களை ஊக்கங்தந்து துண்டிவிடவேண்டிய கடப்பாடு நம் உயர்கல்விச் சமூகத்திற்கு இரூப்பதை மறந்துவிடலாகாது. இத்தொகைநில் வெளியீடானது சூதர்சனின் வாழ்நாள் சாதனையாகக் கொள்ளப்படவேண்டியதொன்றாகும். மலேலும் ஈழத்து மாந்தரலெலாம் மூதுசமொன்றை மீட்டெடுத்த பரேவகை கொள்ளவேண்டிய தருணமிதுவாகும்.

பதிவுகளுக்கு அனுப்பியவர் : சூ.குணசேவரன் kuneswaran@gmail.com